

Bài Học 8

*17 Tháng 11 – 23 Tháng 11

Hội Thánh: Giúp Đỡ Tha Nhân

Đọc Kinh Thánh Nghiên Cứu Tuần Này: *Rô-ma 16:5; 1 Cô-rinh-tô 1:2; 1 Phi-e-rơ 2:9; Ma-thi-ơ 28:19, 20; Giăng 17:21, 22; Công vụ 15:1-29.*

Câu Gốc: “Ta mong mau mau đến thăm con, nhưng viết thư này, phòng ta có chậm đến, thì con biết làm thế nào trong nhà Đức Chúa Trời, tức là Hội thánh của Đức Chúa Trời hằng sống, trụ và nền của lẽ thật vậy” (1 Ti-mô-thê 3:14, 15).

Tư Tưởng Quan Trọng: “Chúng ta nên nhớ hội thánh có thể yếu đuối và lầm lỗi. Nhưng hội thánh là điều duy nhất trên thế gian mà Đấng Christ quan tâm nhất.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Selected Messages*, quyển 2, tr. 396.

Đối với nhiều người, hội thánh không giống như trước đây. Một số người nói về “một Cơ Đốc giáo không hội thánh.” Tư tưởng này trái ngược với lẽ thật của Kinh Thánh, là dạy chúng ta nhóm họp thường xuyên để thờ phượng Đức Chúa Trời. Những người khác phàn nàn về “tổ chức tôn giáo” (điều gì tốt hơn, “tôn giáo không tổ chức?”). Kinh Thánh dạy rõ ràng hội thánh là quan trọng. Đây không phải là một sự lựa chọn. Hội thánh rất quan trọng trong chương trình cứu rỗi. Vì thế không lạ gì cuộc chiến ác đấu tranh vẫn tiếp tục. Sa-tan làm việc rất siêng năng để chống lại hội thánh. Đó là vì hội thánh có một vai trò quan trọng là rao truyền chương trình cứu rỗi của Đức Chúa Trời cho tội nhân. Phao-lô viết rằng hội thánh là “nhà của Đức Chúa Trời.” Hội thánh là “trụ và nền của lẽ thật” (1 Ti-mô-thê 3:15). Hội thánh không phải là một phát minh của loài người, nhưng được Đức Chúa Trời tạo nên với mục đích là đem tội nhân vào mối tương giao cứu rỗi với Ngài.

Bản Chất Của Hội Thánh: Phần 1

Giả thử chúng ta nói về bản chất của một vật gì đó. Sau đó chúng ta muốn biết điều đó bắt đầu khi nào, làm việc thế nào và tại sao. Nhiều hình ảnh thường được dùng để miêu tả hội thánh. Nhưng Kinh Thánh dùng một chữ đặc biệt cho hội thánh, *ecclesia*. *Ecclesia* nghĩa là “được gọi ra” hay “được gọi tới.” Trong thế giới Hy Lạp chữ này được dùng để miêu tả một nhóm người được gọi ra khỏi nhà họ để đến một nơi nhóm họp công cộng. Tân Ước dùng chữ này cũng như vậy.

Trong bản dịch Hy Lạp của Cựu Ước (gọi là *Septuagint*), chữ “cộng đoàn [hội thánh]” của dân Y-sơ-ra-ên họp nhau lại với Chúa vì những lý do tôn giáo. Nhóm như vậy thường gọi là *ecclesia*.

Người Do Thái được “gọi ra” để làm dân sự đặc biệt của Đức Chúa Trời. Và các Cơ Đốc nhân thời sơ khai có thể dùng chữ đó để gọi những người Do Thái và người Ngoại, đã nhận được ân điển của Đức Chúa Trời, đã được kêu gọi để làm chứng cho Đấng Christ. Trong Tân Ước, hội thánh (*ecclesia*) nghĩa là một nhóm thuộc viên trung thành trên khắp thế giới. Chữ *ecclesia* không bao giờ được dùng khi nói về một tòa nhà là nơi những buổi thờ phượng được tổ chức. Chữ “nhà hội [nơi nhóm họp của người Do Thái để thờ phượng]” lúc đầu có nghĩa là nơi hội họp của nhiều người cho một mục đích đặc biệt. Nhưng Cơ Đốc nhân dùng chữ *ecclesia* thay vào đó. Dù sao, cả hai chữ đều cho thấy hội thánh thời Tân Ước là sự chuyển tiếp từ hội thánh thời Cựu Ước, “cộng đoàn” của dân Y-sơ-ra-ên (Công vụ 7:38).

Chữ *ecclesia* cho thấy một nhóm người được Đức Chúa Trời kêu gọi chung với nhau. Điều này giải nghĩa thế nào việc Phao-lô dùng chữ đó cho ba cấp: (1) hội thánh tư gia (Rô-ma 16:5; 1 Cô-rinh-tô 16:19); (2) hội thánh ở các thành phố (1 Cô-rinh-tô 1:2; Ga-la-ti 1:2); và (3) hội thánh ở những vùng rộng lớn (Công vụ 9:31)?

Ecclesia nghĩa là bất cứ nhóm người nào họp chung lại để chia sẻ mối tương giao cứu rỗi với Đấng Christ. Điều này không có nghĩa là một đoàn thể nhỏ thì không phải là một phần của cả hội thánh. Mỗi đơn vị tiêu biểu cho cả cộng đồng. Vì thế, hội thánh là một đoàn thể trong cả thế gian, nhưng đồng thời hội thánh cũng tiêu biểu cho tất cả các nhóm nhỏ nữa.

Hãy nghĩ về hội thánh của bạn, cũng tiêu biểu cho cả hội thánh của Đức Chúa Trời. Có những trách nhiệm nào được đặt trên bạn như một phần của hội thánh và trên hội thánh địa phương của bạn?

Bản Chất Của Hội Thánh: Phần 2

Ngoài chữ *ecclesia*, Tân Ước còn miêu tả hội thánh bằng nhiều hình ảnh giải nghĩa bản chất và công việc của hội thánh. Hôm nay chúng ta sẽ học hai tư tưởng quan trọng về hội thánh: hội thánh là dân sự của Đức Chúa Trời và hội thánh là thân thể của Đấng Christ.

- 1. Quan niệm về “dân sự” của Đức Chúa Trời được dùng trong Kinh Thánh để miêu tả dân Do Thái. Phục truyền 14:2 thực sự nói rằng dân Y-sơ-ra-ên “là dân thánh.” Đọc 1 Phi-e-rơ 2:9 chúng ta thấy những chữ quen thuộc dùng cho Cơ Đốc nhân. Chúng ta hiểu điều này thế nào đối với chúng ta?**

Hãy để ý quan niệm “dân sự” của Đức Chúa Trời được dùng cho Cơ Đốc nhân. Nhưng chữ này vẫn còn được dùng để chỉ về dân Y-sơ-ra-ên (Lu-ca 1:68; Rô-ma 11:1, 2). Thật rõ ràng, Tân Ước dùng những chữ này cho hội thánh để bày tỏ tư tưởng nguyên thủy được tiếp tục từ lúc khởi đầu cho tới cuối cùng (xin đọc Ga-la-ti 3:29).

- 2. “Thân thể của Đấng Christ” – Rô-ma 12:5; 1 Cô-rinh-tô 12:27; và Ê-phê-sô 1:22, 23 hình dung hội thánh như thân thể của Đấng Christ. Những câu này giúp chúng ta hiểu hơn thế nào bản chất và công việc của hội thánh?**

Có nhiều ý tưởng trong những câu này. Có lẽ tư tưởng rõ ràng nhất là sự hiệp một (coi bài ngày thứ Tư) nên thấy trong hội thánh. Đây là một tư tưởng được dùng ở chỗ khác trong Tân Ước, đặc biệt là trong 1 Cô-rinh-tô 12. Ở đó, Phao-lô viết, “Vả, như thân là một, mà có nhiều chi thể, và như các chi thể của thân đều có nhiều, cũng chỉ hiệp thành một thân mà thôi, Đấng Christ khác nào như vậy. Vì chúng chúng ta hoặc người Giu-đa, hoặc người Gờ-réc, hoặc tôi mọi, hoặc tự chủ, đều đã chịu phép báp-têm chung một Thánh Linh để hiệp làm một thân; và chúng ta đều đã chịu uống chung một Thánh Linh nữa. Thân cũng chẳng phải có một chi thể, bèn là nhiều chi thể. Nếu chân rằng: Vì ta chẳng phải là tay, nên ta không thuộc về thân, thì chẳng phải bởi đó chân không có phần trong thân. Và, nếu tai rằng: Vì ta chẳng phải là mắt, nên ta không thuộc về thân, thì tai chẳng phải bởi đó không có phần trong thân. Ví bằng cả thân đều là mắt, thì sự nghe ở đâu? Nếu cả thân đều là tai, thì sự ngửi ở đâu?” (1 Cô-rinh-tô 12:12-17).

Một số người đau ốm vì bệnh gọi là tự miễn dịch. Hệ thống miễn dịch của họ, thay vì bảo vệ, lại tấn công thân thể. Hãy nghĩ về sự so sánh này nghĩa là gì đối với hội thánh là “thân thể của Đấng Christ.” Việc gì sẽ xảy ra cho thân nếu cá nhân tấn công lẫn nhau? “Thuốc trị” duy nhất cho bệnh này là gì?

Sứ Mạng Của Hội Thánh

Hội thánh là “thân thể của Đấng Christ.” Điều này có nghĩa là hội thánh làm những gì Đấng Christ làm giống như Ngài còn ở trên đất. Đó là tại sao hội thánh như “một nhóm” được Đức Chúa Trời kêu gọi. Hội thánh không phải chỉ có sứ mạng. Thay vào đó, hội thánh là sứ mạng.

Hãy đọc Ma-thi-ơ 28:19, 20. Các câu này giải nghĩa sứ mạng của hội thánh thế nào?

Sứ mạng gồm có việc gửi người đi ra để nói về Đức Chúa Trời. Đó là công việc chính Đức Chúa Trời đã làm với các tiên tri của dân Y-sơ-ra-ên (Giê-rê-mi 7:25) và với các sứ đồ (Lu-ca 9:1, 2; Lu-ca 10:1, 9). Đức Chúa Giê-su sai các môn đồ Ngài cũng như Đức Chúa Cha đã sai Ngài (Giăng 20:21). Hội thánh ngày nay vẫn còn có cùng một trách nhiệm để trung thành với mạng lệnh đó.

Ê-phê-sô 4:11-13; Ma-thi-ơ 10:5-8; Gia-cơ 1:27; Ê-phê-sô 1:6; và 1 Phi-e-rơ 2:9 dạy chúng ta gì về sứ mạng của hội thánh?

Thật rõ ràng, truyền giáo là một phần rất quan trọng cho sứ mạng của hội thánh. Mục đích chính của hội thánh là xây dựng và khuyến khích các tín đồ để có sự thờ phượng thật và sự tương trợ lẫn nhau.

Hội thánh đương đầu với nhiều thử thách. Nhưng một trong những điều khó nhất là giữ sự quân bình trong sự hiểu biết về sứ mạng. Một mặt, thật dễ dàng khi quá chú trọng đến việc giải quyết các nan đề xã hội và thỏa đáp các nhu cầu của người ta. Công việc đó thì quan trọng. Nhưng chúng ta cũng đừng bao giờ quên sứ mạng quan trọng nhất của hội thánh. Đó là tiếp xúc với những người lạc mất cho Đức Chúa Giê-su và sửa soạn người ta cho ngày tái lâm của Ngài. Đồng thời, chúng ta cũng đừng chểnh mảng những bổn phận căn bản trong đời sống hằng ngày. Chúng ta cần sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời để biết làm cách nào giữ sự quân bình đúng.

Bạn tham gia thế nào trong sứ mạng của hội thánh? Bằng cách nào bạn có thể làm nhiều hơn là bạn đang làm? Tại sao quan trọng cho sự phát triển thuộc linh để tham gia vào công việc của hội thánh?

SỰ HIỆP MỘT CỦA HỘI THÁNH

Hội thánh được hình dung là Đức Chúa Trời “gọi ra,” “dân sự của Đức Chúa Trời,” “thân thể của Đấng Christ,” và “đền thờ của Đức Thánh Linh.” Hội thánh được trang bị để làm việc hay thi hành sứ mạng. Sự hiệp một rất quan trọng cho hội thánh vì không có sự hiệp một hội thánh không thể hoàn thành sứ mạng của mình. Thật không lạ gì Đấng Christ chú ý đến vấn đề hiệp một vào cuối đời sống của Ngài trên thế gian (Giăng 17:21, 22).

Trong Giăng 17:21, 22, Đức Chúa Giê-su cầu nguyện cho sự hiệp một của hội thánh. Trong Rô-ma 15:5, Phao-lô khuyến khích các tín đồ về sự hiệp một. Chúng ta hiểu sự hiệp một thế nào như được bày tỏ trong những câu này? Sự hiệp một nghĩa là gì?

Đấng Christ cầu nguyện cho sự hiệp một trong hội thánh. Phao-lô khuyến khích các tín đồ có sự hiệp một. Sự hiệp một này nghĩa là có hiệp một trong cảm giác, tư tưởng, hành động, và nhiều hơn nữa. Điều này loài người không thể tự mình làm được. Thay vào đó, đây là một món quà được ban cho các tín đồ bởi sự Đấng Christ “sống” trong họ (Giăng 17:21, 22), và họ được hỗ trợ bởi quyền lực của Đức Chúa Cha (Giăng 17:11).

Hãy đọc 1 Cô-rinh-tô 1:10 và 2 Cô-rinh-tô 13:11. Làm thế nào chúng ta đạt được những gì Phao-lô kêu gọi trong các câu này?

Mỗi người chúng ta đều khác nhau. Chúng ta có những ý kiến khác nhau về nhiều điều. Đôi khi những ý kiến này có thể làm cho sự hiệp một khó khăn. Những sự căng thẳng và bất đồng ý kiến thì không tránh được ở mỗi cấp bậc của hội thánh. Nhưng tất cả chúng ta đều cần phải khiêm tốn và làm việc chung với nhau cho mục tiêu lớn hơn của hội thánh. Có nhiều sự cãi cọ vì sự ích kỷ và lòng tự kiêu. Không ai có thể đứng hoàn toàn. Không ai trong chúng ta hiểu mọi sự cách hoàn hảo. Mỗi ngày chúng ta phải vác thập tự giá mình, mỗi ngày phải chết cho cái tôi, mỗi ngày đừng tìm kiếm lợi riêng cho mình nhưng tìm sự ích lợi cho tha nhân và sự ích lợi chung cho hội thánh. Khi làm như vậy thì nhiều nan đề sẽ tan biến đi.

Nói tóm lại, sự hiệp một bắt đầu với mỗi người chúng ta là những người theo Đấng Christ, không phải chỉ bằng tên nhưng bằng đời sống hy sinh thật sự. Đây là một đời sống dâng hiến cho duyên cớ và sự ích lợi chung lớn hơn chính mình chúng ta.

Sự Quản Trị Hội Thánh

Quản trị nghĩa là hoàn thành được công việc. Điều này đúng về phương diện xã hội nói chung. Điều đó cũng đúng về phương diện đời sống của hội thánh. Quản trị cũng gồm có việc tổ chức. Nghĩa là tổ chức mọi việc thành từng nhóm với luật lệ và quy tắc để việc làm chung được trơn tru. Các người lãnh đạo cũng rất quan trọng cho việc quản trị. Ai có uy quyền để làm việc trong hội thánh? Ai có thể nhận mạng lệnh để làm việc? Có những câu trả lời khác nhau cho các câu hỏi này đưa tới các sự quản trị khác nhau trong hội thánh.

Hội Thánh Cơ Đốc Phục Lâm có một hệ thống rất tốt về điều hành hội thánh. Các nhà lãnh đạo chỉ hành động như những đại diện. Họ nhận uy quyền và trách nhiệm từ các thuộc viên. Nhưng điều đó không đủ để bày tỏ một hệ thống quản trị hội thánh được dựa theo Kinh Thánh. Các nhà lãnh đạo và những người có quyền lực cũng phải rất nhạy cảm về những điều dạy dỗ từ Kinh Thánh.

Hãy đọc Công vụ 15:1-29. Chúng ta học được gì từ những câu này về một số các nguyên tắc về việc quản trị hội thánh?

Chúng ta có thể học nhiều điều từ những câu này về cách điều hành hội thánh, nhưng cần hiểu rõ: mục đích của tổ chức hội thánh là để rao truyền Phúc Âm. Theo Kinh Thánh, sứ mạng của hội thánh và sự truyền giáo tùy thuộc vào sự quản trị của hội thánh hữu hiệu thế nào.

Đấng Christ dùng uy quyền của Ngài qua hội thánh và các người lãnh đạo. Nhưng chúng ta cần nhớ rằng Ngài không bao giờ giao quyền của Ngài cho họ. Ngài vẫn là Đầu của hội thánh (Ê-phê-sô 1:22). Hội thánh sơ khai biết rằng họ không có uy quyền gì nếu không có Đấng Christ và Lời của Ngài. Trong Công vụ 15:28, điều quan trọng đối với nhóm tín đồ là những gì họ quyết định “ấy là Đức Thánh Linh . . . đã ưng” như Ngài thật sự đại diện của Đấng Christ. Các người lãnh đạo hội thánh ngày nay không thể hành động khác hơn được.

Hãy coi Ma-thi-ơ 20:24-28 và Ma-thi-ơ 23:8. Có điều gì gợi ý ở đây về sự dùng uy quyền của hội thánh trong mọi cấp bậc?

Bạn sẵn sàng thế nào để phục vụ tha nhân? Hãy suy nghĩ kỹ về những lý do của bạn về những gì bạn làm trong hội thánh. Những lý do đó là gì? Làm thế nào những lý do này được tốt hơn theo những nguyên tắc dạy trong Kinh Thánh?

Nghiên Cứu Bổ Túc: Hãy đọc Raoul Dederen, “The Church,” tr. 538-581, trong Raoul Dederen (ed.), *Handbook of Seventh-day Adventist Theology*; Ellen G. White “Thou Shalt Have No Other Gods Before Me,” tr. 361-364, trong *Testimonies to Ministers and Gospel Workers*; và “The Church the Light of the World,” tr. 455-467, trong *Testimonies for the Church*, quyển 5.

“Giả thử một người cố gắng dùng quá nhiều uy quyền hay cố gắng để kiểm soát các người trong hội thánh vì họ cảm thấy rằng họ có quyền để biến ý mình thành quyền lãnh đạo. Lúc đó, tốt nhất và an toàn nhất là cách chức họ. Làm như vậy, sẽ tránh được sự tai hại lớn, và có thể giữ người đó khỏi mất linh hồn mình. Và linh hồn của những người khác sẽ không bị nguy hiểm. . . . Sự ước muốn để lãnh đạo dân sự Đức Chúa Trời sẽ đưa đến những hậu quả tiêu cực. . . . Địa vị của một người không làm cho người đó trở thành cao trọng hơn trước mặt Đức Chúa Trời. Nhưng chỉ có bản tính mới là điều quan trọng nhất đối với Ngài.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, tr. 362.

“Sứ mạng của hội thánh Đấng Christ là cứu những tội nhân đang chết mất. Công việc của hội thánh là làm cho mọi người biết về tình yêu thương của Đức Chúa Trời và đem họ về với Đấng Christ qua tình yêu thương đó. Lẽ thật cho thời đại này phải được đem đến những nơi tối tăm trên thế giới. Và công việc này có thể bắt đầu ngay tại nhà mình.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, quyển 3, tr. 381.

Đề Tài Thảo Luận:

- 1 Chắc chắn rằng hội thánh chúng ta có những nan đề. Đức Chúa Giê-su giải nghĩa điều đó như sau, “Đức Chúa Giê-su phán ví dụ khác cùng chúng rằng: Nước thiên đàng giống như người kia gieo giống tốt trong ruộng mình. Nhưng đương khi người ta ngủ, thì kẻ thù chủ ruộng liền đến, gieo cỏ lùng vào trong lúa mì, rồi đi” (Ma-thi-ơ 13:24, 25). Hãy đọc hết cả câu chuyện này. Chúng ta dùng các điều Chúa phán với hội thánh thế nào? Chúng ta đối xử thế nào với người hay gây rắc rối? Điều này có nghĩa là không có cách nào để dứt phép thông công một người sao? Đọc Tít 3:10, 11 và Rô-ma 16:17.
- 2 Bạn nói gì với một người tin rằng hội thánh không trong sạch và quyết định rút ra khỏi hội thánh và thờ phượng một mình?
- 3 Hội thánh chúng ta hỗ trợ tư tưởng “chức tế lễ của các tín đồ.” Tư tưởng này nghĩa là gì? Điều đó cho chúng ta những trách nhiệm gì?
- 4 Hãy thảo luận trong lớp một vài sự nguy hiểm đối với sự hiệp một của hội thánh. Có những vấn đề gì khiến hội thánh chia rẽ trong quá khứ? Chúng ta có thể học được gì từ quá khứ để giúp phòng ngừa những điều này xảy ra trong tương lai?